

GROB U PRAGU

Smrznuta zemlja, svake zime, i prsti snega na kamenu,
Jehuda Lev ben Becalel rasturen po prašini
Kao slog razorene knjige;

*Merkur, prvi dah vatre, pruge zelenila
Do Saturna, do crnog početka;*

Nebo od olova i srebra iznad Praga,
Kristali vetra nad okukom Vltave,
Rabi polako razjeden u rastvoru legende —
Ali trenutak se vraća, bez izuzetaka;

*Jupiter, put od crnog do plavog
Opalima vatre popločan; još pevaju planete
U staklenim vrtovima formula;*

Najzad, nemogućeg nema; reči putuju, kao zvezde,
Svakim povratkom mudrije, ali i radoznalije;
Prašina groblja svetluca, nevidljivo cveće mraza
Miriše na koži vazduha;

*Sumpor, živa i arsenik, i još nešto —
Izmereno, zaboravljeno, obećano.*

Samo senka tvoje istine, rabi Lev;
Krv svetli kao rubin u smrznutoj zemlji — ali
Prolaznik ti stavlja oblutak na grob i odlazi
Sa snegom, sa vetrom na ulici.